

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

03 жовтня 2023 року м. Хуст

Хустський районний суд Закарпатської області

в складі головуєчого - судді Кемінь В.Д.

з участю секретаря Плиська А.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м.Хуст адміністративну справу за позовом Ганни Степанівни до Хустського РУП ГУНП в Закарпатській області, Головного управління Національної поліції України в Закарпатській області про визнання протиправною та скасування постанови про адміністративне правопорушення,

В С Т А Н О В И В:

Г.С. звернулася до суду із позовом Хустського РУП ГУНП в Закарпатській області, Головного управління Національної поліції України в Закарпатській області про визнання протиправною та скасування постанови про адміністративне правопорушення від 14.03.2023 року серії ГАБІ №161820 про притягнення її до адміністративної відповідальності за ст.183 КУпАП. В обґрунтування позову посилалася на те, згідно вказаної постанови 14.03.2023 року о 12 год.31 хв. гр. Г.С. здійснила завідомо неправдивий виклик спецслужб, а саме зателефонувала на лінію «102». Позивачка вважає що постанова ГАБІ №161820 від 14.03.2023 року про притягнення її до адміністративної відповідальності є незаконною та необґрунтованою та підлягає скасуванню, оскільки при винесенні постанови за результатами розгляду справи про вчинення позивачкою адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 183 КУпАП, відповідач не вказав ознак складу адміністративного правопорушення, які ним встановлені в діянні позивачки, а саме не вказав що позивачка вчинила завідомо неправдивий виклик пожежно-рятувального підрозділу чи поліції, чи інше, натомість він вказав що позивач вчинила завідомо неправдивий виклик спеціальних служб, а саме зателефонувала на лінію «102», хоча диспозиція даної норми взагалі не містить такого формулювання. Тобто в постанові не розкрито об'єктивну сторону адміністративного правопорушення, а саме не вказано завідомо неправдивий виклик якої з вказаних в статті служб вчинила Г.С. Копію оскаржуваною постанови отримала 28.03.2023 року. Таким чином позивачка не мала можливості своєчасно реалізувати своє процесуальне право на звернення до суду у строки

визначені Законом, враховуючи, що копію оскаржуваної постанови отримала лише 28.03.2023 року.

Ухвалою суду від 14.04.2023 позовну заяву Г.С. до Хустського РУП ГУНП в Закарпатській області про визнання протиправною та скасування постанови про адміністративне правопорушення залишено без руху та надано позивачці строк для усунення недоліків.

25.04.2023 представником позивача адвокатом Бурлаковим О.М. надано суду документи на усунення недоліків позовної заяви.

09.05.2023 ухвалою суду відкрито провадження в адміністративній справі, розгляд якої постановлено здійснювати у порядку спрощеного позовного провадження та залучено до участі у справі в якості відповідача Головне управління Національної поліції України в Закарпатській області.

Представник позивача подав до суду заяву, в якій позовні вимоги підтримує, просить їх задовольнити та розглянути справу за відсутності його та позивачки.

Представник відповідача Хустського РУП ГУНП в Закарпатській області був належним чином повідомлений про дату, час і місце розгляду справи, в судові засідання не з'явився, причин неявки суду не повідомив.

Представник відповідача – Головного управління Національної поліції в Закарпатській області в судові засідання не з'явився, подав відзив, у якому позов не визнав, просив у його задоволенні відмовити. Вважає, що порушень під час складання оскаржуваної постанови поліцейським не допущено. На місці вчинення адміністративного правопорушення, інспектором Хустського РУП ГУНП в Закарпатській області Владиславом було здійснено відеофіксацію події, що є доказом у справі про адмінправопорушення. Звертає увагу, що постанова серії ГАБІ № 161820 від 14.03.2023 року складена відповідачем відповідно до норм КУпАП, Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції, затвердженої наказом МВС України від 06.11.2015 року №1376. Посилання позивача на порушення ГУНП в Закарпатській області законодавства в даному випадку є безпідставними, необґрунтованими, а позовні вимоги не підлягають задоволенню.

Відповідно до ч.1 ст.205, ч.4 ст.229 КАС України у зв'язку з неявкою в судові засідання учасників справи, проводити розгляд справи по суті, на підставі наявних доказів та без здійснення фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу.

Дослідивши письмові матеріали справи, оцінивши докази по справі в їх сукупності, суд прийшов до наступного висновку.

Як вбачається з матеріалів справи, постановою про накладення адміністративного стягнення по справі про адміністративне правопорушення серії ГАБІ № 161820 від 14.03.2023 року, позивача визнано винною у вчиненні адміністративного правопорушення передбаченого ст.183 КУпАП та застосовано адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 3400 грн. Згідно оскаржуваної постанови 14.03.2023 року о 12 год. 30 хв. позивачка Г.С. здійснила завідомо неправдивий виклик спецслужб, а саме зателефонувала на лінію «102».

Відповідно до ст.283 КУпАП, розглянувши справу про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить постанову по справі.

Відповідно дост.19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в

межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно з ч.1ст.2 КАС України, завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, шляхом справедливого, неупередженого та своєчасного розгляду адміністративних справ.

Будь-яке рішення чи дії суб'єкта владних повноважень мають бути законними та обґрунтованими, прийнятими чи вчиненими в межах наданих повноважень, мати під собою конкретні об'єктивні факти, на підставі яких його ухвалено або вчинено, а суд, відповідно до ч.3ст.2 КАС України, у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, перевіряє чи прийнято такі рішення на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, з використанням повноважень з метою, з якою це повноваження надано, обґрунтовано, тобто з урахуванням всіх обставин, що мають значення для прийняття рішення, безсторонньо (неупереджено), добросовісно, розсудливо, з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації, пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення, з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення, своєчасно, тобто протягом розумного строку. Також рішення суб'єкта владних повноважень не може ґрунтуватися на припущеннях.

Предметом судового дослідження за даними правовідносинами є правомірність дій суб'єкта владних повноважень щодо встановлення адміністративного правопорушення, законність та обґрунтованість постанови про адміністративне правопорушення.

Порядок розгляду справ про адміністративне правопорушення регламентований главою 22 КУпАП.

Згідно з ч.1, 2ст.222 КУпАП, органи Національної поліції розглядають справи про адміністративні правопорушення, відповідальність за які передбачена, зокрема, ст.183 КУпАП. Від імені органів Національної поліції розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право працівники органів і підрозділів Національної поліції, які мають спеціальні звання, відповідно до покладених на них повноважень.

Відповідно до ст.283 КУпАП, постанова повинна містити: найменування органу (прізвище, ім'я та по батькові, посада посадової особи), який виніс постанову; дату розгляду справи; відомості про особу, стосовно якої розглядається справа (прізвище, ім'я та по батькові, дату народження, місце проживання чи перебування; опис обставин, установлених під час розгляду справи; зазначення нормативного акта, що передбачає відповідальність за таке адміністративне правопорушення; прийняте у справі рішення.

Статтею 183 КУпАП встановлено адміністративну відповідальність за завідомо неправдивий виклик пожежно-рятувального підрозділу (частини), поліції,

бригади екстреної (швидкої) медичної допомоги або інших аварійно-рятувальних формувань.

Об'єктивною стороною вказаного правопорушення є виклик представника хоча б однієї з перерахованих у статті спеціальних служб нібито для надання допомоги, знаючи наперед про те, що в цьому немає ніякої необхідності.

Суб'єктивна сторона правопорушення характеризується наявністю прямого умислу. Правопорушник, повідомляючи певну інформацію спеціальній службі, усвідомлює, що вона є неправдивою і бажає виїзду на місце виклику працівників цієї служби.

Суб'єктивна сторона правопорушення визначається ставленням до наслідків і характеризується наявністю вини у формі прямого умислу.

Відповідно до ч. 3 ст. 62 Конституції України, обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Відповідно до ст. 245 КУпАП, завданням провадження у справах про адміністративні правопорушення є всебічне, повне та об'єктивне встановлення обставин справи, вирішення її у точній відповідності до закону.

Відповідно до ст. 280 КУпАП, орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Отже, особа, яка уповноважена розглядати справу про адміністративне правопорушення зобов'язана, по-перше, встановити склад правопорушення, яким відповідно до статті 9 КУпАП є протиправна дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність, по-друге, дослідити докази та оцінити їх за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю (ст. 252 КУпАП).

Згідно з ст. 251 КУпАП, доказами у справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної

відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Зазначені положення повністю відповідають і вимогам п.9 ч.1ст.31 Закону України «Про Національну поліцію», які вказують, що поліція може застосовувати такі превентивні заходи як застосування технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису.

Досліджений в судовому засіданні відеозапис, доданий відповідачем до матеріалів адміністративної справи не може слугувати доказом вини Г.С., оскільки оглядом відеофайлів, які знаходилися на диску наданому Хустським РУП ГУНП в Закарпатській області встановлено наявність конфліктної ситуації між Г.С. та її сусідкою, яка перекрила дорогу в її двір купую гілок від дерев.

Відповідачами не надано жодного доказу на підтвердження того, що при винесенні постанови збиралися та враховувалися якісь докази, чи опитувалася особа яка притягується до адміністративної відповідальності.

Окрім того інспектор поліції не вказав ознак складу адміністративного правопорушення, які ним встановлені в діянні позивача, а саме не вказав що позивач вчинила завідомо неправдивий виклик пожежно-рятувального підрозділу чи поліції, чи інше, натомість він вказав що позивач вчинила завідомо неправдивий виклик спеціальних служб, а саме зателефонувала на лінію «102.

В постанові не розкрито об'єктивну сторону адміністративного правопорушення, а саме не вказано завідомо неправдивий виклик якої з вказаних в статті служб вчинила Г.С.

Зважаючи на те, що відповідачами не надано суду доказів, що підтверджують заперечення проти позову, суд приходить до висновку, що жодним доказом наявності адміністративного правопорушення, передбаченого ст.183 КУпАП в діях позивача встановлено не було.

Отже, поліцейським при виявленні правопорушення, фіксації правопорушення, формуванні доказової бази (матеріалів справи), розгляду справи про адміністративне правопорушення не дотримано вимог ст.258 КУпАП, оскільки після виявлення факту правопорушення працівник поліції зобов'язаний зібрати належні та допустимі докази такого правопорушення.

Частиною 2 ст.77 КАС України передбачено, що в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Відповідачами правомірність свого рішення не доведено.

Враховуючи наведене, суд вважає висновки поліцейського про порушення позивачем вимог КУпАП припущеннями та такими, що не підтверджені фактичними даними для доказування вини особи, оскільки обставини з якими закон пов'язує настання даних подій відповідачами не доведені.

Приписами ст.129 Конституції України, норми якої є нормами прямої дії, задекларовано, що основними засадами судочинства, серед іншого, є змагальність та забезпечення доведеності вини.

Відповідно дост.245 КУпАП, завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом. Згідно зіст.252 КУпАП орган (посадова особа), що розглядає справу про адміністративне правопорушення оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю.

Наведене свідчить, що під час винесення постанови були порушені норми чинного законодавства, які гарантують особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, право на об'єктивний та справедливий розгляд справи.

На підставі викладеного, беручи до уваги встановлені під час судового розгляду справи обставини та докази, суд приходить до висновку, що при розгляді справи про адміністративне правопорушення та винесенні оскаржуваної постанови не було дотримано вимоги КУпАП.

У судовому засіданні встановлено, що відповідачами, як суб'єктами владних повноважень на які покладено обов'язок щодо доказування правомірності прийнятого рішення, не доведено правомірність винесення оскаржуваної постанови в справі про адміністративне правопорушення.

Відповідно до ст.7 КУпАП, ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом.

Відповідно до ч.3 ст.90 КАС України, суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Оцінюючи дії відповідачів на відповідність вищевказаним критеріям, суд приходить до висновку, що приймаючи оскаржувану постанову в справі про адміністративне правопорушення, посадовою особою її не було мотивовано та не дотримано встановленого законом порядку її винесення, поліцейським при її винесенні не було зібрано відповідні докази, що підтверджують факт вчинення Г.С. адміністративного правопорушення, у постанові не вказано обставин правопорушення. Враховуючи вище перелічені порушення, оскаржувана постанова підлягає скасуванню.

Особливості провадження у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності визначені статтею 286 КАС України.

Згідно з п.3 ч.3ст.286 КАС України, за наслідками розгляду справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності місцевий загальний суд як адміністративний має право скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і закрити справу про адміністративне правопорушення.

У судовому засіданні встановлено, що доводи представника позивача стосовно відсутності в діях Г.С. складу адмінправопорушення, передбаченого ст.183 КУпАП не спростовані відповідачем, а відтак суд приходить до висновку, що при винесенні оспорованої постанови не були дотримані положення КУпАП щодо необхідності з'ясування всіх обставин справи, а тому суд вважає, що постанова про накладення на Г.С. адміністративного стягнення у виді штрафу є протиправною та підлягає скасуванню.

При цьому суд враховує, що відповідно до п.3 ч.3 ст.286 КАС України при обґрунтованості заявлених вимог щодо наявності підстав для скасування рішення суб'єкта владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності суд уповноважений закрити справу про адміністративне правопорушення, а тому з метою повного відновлення прав позивача, суд вважає необхідним закрити справу про адміністративне правопорушення щодо нього.

З копії оскаржуваної постанови вбачається, що її було складено 14.03.2023 та 15.03.2023 відправлено рекомендованим листом на адресу позивача. Згідно тренінгу відправлення 9040003702493 лист у точці видачі/доставки 90410 с.Рокосово опинився лише 22.03.2023, а позивачка його взагалі отримала 28.03.2023, про що свідчить її особистий підпис про отримання відправлення на конверті, а тому термін оскарження зазначеної постанови підлягає визначенню з дня отримання її копії, тобто 28.03.2023 року і пропущений строк оскарження Г.С. з поважних причин.

Тому, суд вважає за необхідне задовольнити клопотання про поновлення строку на звернення до суду, оскільки такий строк пропущено з поважних причин.

Отже, враховуючи відсутність доказів вчинення позивачем адміністративного правопорушення за ст.183 КУпАП, відповідно до п.3 ч.3 ст.286 КАС України необхідно скасувати постанову про притягнення Г.С. до адміністративної відповідальності за ст.183 КУпАП і закрити справу про адміністративне правопорушення.

Частиною 1 статті 139 КАС України визначено, що при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Питання про судові витрати суд вирішує в порядку ч. 1 ст. 139 КАС України та стягує на користь позивачки судовий збір у розмірі 1073,60 гривень за рахунок бюджетних асигнувань і Головного управління Національної поліції України в Закарпатській області.

На підставі ст.ст.222, 258, 265-2, 283, 287, 293 КУпАП, керуючись ст.ст.9, 246, 250, 268, 286 КАС України

У Х В А Л И В :

Поновити строк звернення Ганни Степанівни до суду.

Визнати протиправною та скасувати постанову ГАБІ № 161820 від 14.03.2023 винесену інспектором САП Хустського РУП ГУНП в Закарпатській області, щодо притягнення Ганни Степанівни, 19.06.1960 року народження, до адміністративної відповідальності за ст. 183 КУпАП за відсутністю події та складу адміністративного правопорушення, а справу про адміністративне правопорушення закрити.

Стягнути на користь Г.О. судові витрати у вигляді судового збору у розмірі 1073,60 гривень за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління Національної поліції України в Закарпатській області.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом десяти днів з дня його проголошення до Восьмого апеляційного адміністративного суду через суд першої

інстанції.

Учасник справи, якому повне рішення або ухвала суду не були вручені у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження на рішення суду - якщо апеляційна скарга подана протягом десяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Суддя Хустського

районного суду: Кемінь В.Д.